

چه وقت بیماری آسم خود را اعلام کنیم؟

🔗 آسم بیماری‌ای است که در آن راه‌های تنفسی تنگ و متورم شده و با تولید بیش از اندازه مخاط سبب به‌وجود آمدن مشکلات تنفسی، سرفه، تنفس صدادار و تنگی نفس می‌شود. در بعضی از افراد آسم مسأله خاصی نیست اما برای بعضی دیگر مشکل بزرگی محسوب می‌شود که با فعالیت‌های روزمره تداخل پیدا می‌کند و ممکن است به حملات آسم منجر شود. این امر می‌تواند برای زندگی فرد تهدیدآمیز باشد. آسم به‌طور کامل درمان نمی‌شود اما علائم آن تا حدی قابل کنترل است.

نشانه‌های این بیماری در افراد مختلف متفاوت است و در کل علائم آسم عبارتند از تنگی نفس، حملات سرفه و خس‌خس سینه. آسم در اثر ترکیبی از تعاملات پیچیده محیطی و ژنتیک ایجاد می‌شود که این عوامل هم شدت این بیماری و هم نحوه پاسخ آن به درمان را تحت تأثیر قرار می‌دهند.

همچنین مصرف برخی از داروها ازجمله آسپرین، ایبوپروفن و ناپروکسن می‌توانند علائم آسم را تشدید کنند و در مواردی باعث بروز حملات آسمی شوند؛ لذا اگر فرد بیمار نیاز دارد که از داروی خاصی به‌جز داروهای بیماری آسم خود استفاده کند لازم است حتماً با پزشک خود مشورت کند تا از مصرف آن مطمئن شده و مانع حملات آسمی خود شود. همچنین برخی از بیماران مبتلا به آسم دچار سایر بیماری‌ها و مشکلات می‌شوند که با مراجعه به پزشک، بنا به تشخیص وی و برای تایید بیماری فرد لازم می‌شود که فرد بیمار اقدامات پاراکلینیک ازجمله اسکن هسته‌ای انجام دهد.

در این گونه موارد هم لازم است که فرد بیمار حتماً به متخصص پزشکی هسته‌ای اعلام کند که مبتلا به بیماری آسم است و حتماً پرسنل مرکز اسکن هسته‌ای را از بیماری زمینه‌ای خود مطلع کنند تا در اثر اقدامات صورت‌گرفته، بیماری فرد تشدید نشده و حملات آسم کنترل شود. 🔗

آلزایمر از بیماری‌هایی است که در کهنسالی، شیوع بالایی دارد اما تولید محصولی گیاهی بر پایه زعفران، به درمان این بیماری کمک کرده است. علاوه بر توسعه فرآورده‌های دارویی شیمیایی و نوترکیب، پژوهش‌ها در حوزه شناختی و زیست فناوری، توسعه فناوری‌های شناخت خواص و فرآوری مواد

استحصال فناوریانه از ماده مؤثره زعفران به یاری بیماران آلزایمر آمد

مؤثره گیاهان دارویی، به تولید فرآورده‌هایی اثربخش در درمان این بیماری کمک کرده است. علی جلالی، عضو هیئت مدیره یک شرکت دانش بنیان با اشاره به انجام پژوهش‌های محصول محور برای توسعه این محصول ایران ساخت و کمک به بیماران مبتلا به آلزایمر گفت: برای کمک به درمان این بیماری که

فعالیت غیرعلمی تل‌گیرها و بندی‌ها برای خارج کردن خرده غذاها را

در گفت‌وگو با دکتر ابراهیم رزم‌پا، جراح و متخصص گوش و بینی بررسی کرده‌ایم

خطر تل‌گیری بار اول ممکن است آخرین بار باشد

مریم ملی
دانش و سلامت

🔗 «بارها و بارها به پزشک مراجعه کرده‌ام اما هنوز گرفتگی گلویم باز نشده است.» «فرزندم چند وقتی است به سختی نفس می‌کشد و در خواب به‌شدت خر خر می‌کند.» «تیغ‌های ماهی‌ناهار چند روز پیش باعث سوزش گلویم شده است.» اینها علائمی است که خیلی‌ها آن را تجربه کرده‌اند و به خاطرش به تل‌گیرها مراجعه می‌کنند. این در حالی است که تل‌گیری که به «قاروق‌گیری»، «بندی» و «فوتی» هم معروف است. گاهی با سرعت غذاخوردن و جویده‌نشدن کامل غذا باعث می‌شود تکه‌هایی از آن در گوشه و کنار گلو گیر کرده و پس از مدتی احساس بدی برای فرد ایجاد کند؛ احساسی شبیه خفگی یا مشکل در تنفس یا حتی گرفتگی و درد در گلو. در بعضی موارد فرد کاملاً جسم خارجی را در گلوئی خود احساس می‌کند اما در بعضی موارد هم این طور نیست و فرد با عوارض و مشکلات‌اش درگیر است. به خرده‌های غذا و دانه‌های حیویات و تیغ‌ها و استخوان‌های بسیار کوچک گوشت مرغ و ماهی «تل» گفته می‌شود. این کلمه به معنای گرده و خرده غذا است. تل‌گیرها مدعی هستند که با خارج کردن اجسام خارجی گیرافتاده در گلو می‌توانند التهاب و تورم لوزه را برطرف کنند اما درباره روش‌های انجام این کار و رعایت موارد بهداشتی، نگرانی‌های زیادی وجود دارد.

به‌گفته دکتر محمود خدادوست، رئیس اداره طب سنتی وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی در مصاحبه‌ای که با سیناپرس داشته، مراجعه به تل‌گیرها مجاز نیست.

🔗 **عواقب جبران‌ناپذیر تل‌گیری**
دکتر ابراهیم رزم‌پا، جراح و متخصص گوش و حلق و بینی و استاد گروه گوش و حلق و بینی دانشگاه علوم پزشکی تهران درباره فعالیت تل‌گیرها می‌گوید: «کارهایی که این افراد انجام می‌دهند بیشتر شبیه تردستی و حقه‌بازی است، نه درمان. خیلی از سرماخوردگی‌ها و عفونت‌های گلو که به باور مردم با داروهای مختلف درمان نشده است آلرژی بوده و باید داروی مربوط به آلرژی را دریافت کنند و اصلاً ربطی به وجود جسم خارجی در لوزه ندارد. گاهی خوردن غذاها و خوراکی‌هایی مثل ماهی و تخمه و... باعث می‌شود حس کنیم بخش‌هایی از آن در گلو و لوزه گیر کرده و آزارمان می‌دهد. حفره‌های گلو خارج‌کنند.

شایع‌ترین علت زوال عقل در جهان است و مرگ ناشی از آلزایمر در سالیان اخیر افزایش یافته، با استفاده از خواص زعفران به تولید یک فرآورده دارویی رسیدیم. کروسین موجود در سافروتین، باعث کاهش مرگ سلول‌های عصبی و جلوگیری از تحلیل مغز انسان می‌شود. / مهر

اگر غذا در گلویمان گیر کرد چه کنیم؟

خطرات تل‌گیری با روش‌های غیرمعمول

خوب‌جویدن غذا کمک می‌کند تا غذا برای بلع آماده شود. در این فرآیند غذا به همراه بزاق دهان به توده‌ای نرم و خمیری تبدیل می‌شود که می‌تواند به راحتی از مسیر مری عبور کند.

در شرایطی که لقمه غذا از حد معمول بزرگ‌تر باشد یا بخش‌های سفت و تیز داشته باشد احتمال این‌که در راه گلو گیر کند افزایش پیدا می‌کند. در چنین شرایطی بهتر است به بدن فرصت داده شود تا عملیات بلع را انجام بدهد گرچه ممکن است نسبت به حالت عادی این فرآیند کمی بیشتر زمان ببرد اما در نهایت انجام خواهد شد. برای راحت‌تر شدن این کار می‌شود از نوشیدنی‌های گازدار کمک گرفت زیرا به تجزیه بهتر مواد غذایی کمک کرده و انسداد مسیر بلع را برطرف می‌کند. اگر گیرکردن غذا در گلو بیشتر از ۲۴ ساعت طول بکشد باید به پزشک مراجعه شود. در این حالت از روش‌هایی مثل آندوسکوپی برای برطرف کردن مشکل و بررسی مری استفاده می‌شود. استفاده از غذاهای مرطوب با مقدار کم هم می‌تواند در زمانی که لقمه یا بخش‌هایی از غذا در گلویتان گیر کرده کمک‌کننده باشد. وارد کردن هر جسم خارجی یا انگشت برای بیرون آوردن تکه‌های غذا در خانه می‌تواند بسیار خطرناک باشد. زیرا ممکن است باعث آسیب‌دیدن راه گلو و مری شده و در مورد خرده‌غذاهایی که تیز هستند مثل تیغ ماهی، خراشیدگی و زخم را در مسیر بلع ایجاد کنند. به همین علت این کار را حتماً باید پزشک و در مکان بهداشتی انجام دهد.

به دنبال داشته باشد. در مانورهای پزشکی برای بیرون‌آوردن اجسام خارجی از گلو از ابزارهای علمی خاصی استفاده می‌شود اما برای این‌که بدانیم از چه ابزاری استفاده کنیم حتماً باید شرایط فرد را نور کافی بررسی شود. گاهی حتی به آندوسکوپی هم نیاز پیدا می‌کنیم تا بشود مکان دقیق جسم خارجی را شناسایی و متناسب با آن ابزار پزشکی را انتخاب کرد. این‌که با هر وسیله‌ای به گلوئی افراد فشار آورده شود اصلاً کار علمی و درستی نیست و می‌تواند عوارض جبران‌ناپذیری داشته باشد. 🔗

بعضی افراد پس از مراجعه به تل‌گیر احساس می‌کنند تنفس‌شان راحت‌تر شده یا کمتر دچار گرفتگی گلو و بیماری‌های شبیه سرماخوردگی می‌شوند. دکتر رزم‌پا این مساله را نوعی تلقین می‌داند و معتقد است در حالتی که واقعاً جسم خارجی در گلوئی فرد گیر کرده باشد و با روش‌های غیرعلمی و غیربهداشتی از گلوئی فرد خارج شود به هر حال ممکن است احساس بهتری پیدا کند اما نباید عواقب آن را از خاطر ببرد. 🔗

تعامل نورونی

گرداب نظرات مختلف و دشواری تصمیم

شده‌است زیرا از ممنوعیت انجام جراحی تا انواع جراحی‌های کم‌تهاجمی و لیزری و در نهایت جراحی پروتزگذاری وسیع تمام ستون فقرات از سوی مجرب‌ترین پزشکان به او توصیه شده‌است. تصمیم‌گرفتم کمی وقت بیشتری را به او اختصاص دهم تا شاید در این مورد هم کمکی کرده باشم. در واقع باید گفت که برای بسیاری از بیماری‌ها به‌خصوص در حوزه جراحی مغزو اعصاب درمان‌های مختلف و متفاوتی وجود دارد که شاید بتوان گفت هیچ‌کدام ناصحیح نیستند. هر پزشکی با استناد به تجربیات و دانش خود بهترین گزینه را پیشنهاد می‌دهد که ممکن است با نظر دیگری بسیار متفاوت باشد اما چاره چیست؟ به نظر می‌رسد به جای انتخاب راه درمان، باید درمانگر خود را انتخاب کنید؛ به عبارتی اگر با توجه به بررسی‌هایی که انجام دادید و در ملاقات با پزشک معالج به این نتیجه رسیدید که ایشان تجربه و دانش کافی برای درمان بیماری شما را دارد باید از دخالت در نوع درمان تا جایی که پزشک از شما نخواست‌ه است پرهیز کنید و به عبارتی ریش و قیچی را به دست او بسپارید. این را بقیین بدانید که هر درمانی می‌تواند موفقیت و شکست داشته باشد و گاهی موفقیت درمانی به‌صورت نسبی اتفاق می‌افتد و شاید انجام درمان دیگر هم لزوماً به معنی موفقیت بیشتری نباشد. 🔗

دکتر علیرضا طبیب‌خویی

متخصص جراحی مغز و اعصاب

🔗 در کلینیک مشغول ویزیت بیماران بودم. آقای محترم و متخصص و نسبتاً مسن با ساک بزرگی در دست وارد شد و پس از سلام و علیک روی صندلی نشست. مشخص بود که انباری از تصاویر ام‌آر‌آی و سی‌تی‌اسکن و تصویربرداری‌های دیگر را در ساک خود حمل می‌کند. چهره‌اش نگران و پراز استیصال بود. با باز شدن سخن، بیان کرد که بیمار همسر اوست و برای مشورت با توجه به توصیه چند نفر از دوستان و آشنایان نزد من آمده‌است. مشکل همسرش درد ستون فقرات و دشواری در راه رفتن بود که روز به روز تشدید می‌شد و او بیش از شش ماه را در حال بررسی تحت نظر پزشکان مختلف برای پیدا کردن راه درمان مناسب از مطبی به مطب دیگر در رفت‌وآمد گزرانده بود.

این همسر دل‌نگران با مرتب کردن پاکت عکس‌ها به ترتیب تاریخ سعی می‌کرد به پزشکی که به او مراجعه کرده در کشف سریع‌تر روند و ماهیت بیماری کمک کند اما به هر حال حجم عظیم تصاویر ساک دستی وی زمان زیادی را می‌طلبید. در حالی که یک به یک تصاویر را بررسی می‌کردم شنونده کلام او هم بودم. دیابت، فشار خون و گرفتگی عروق قلبی را از زبان پیرمرد می‌شنیدم و تنگی کانال نخاعی و انحراف ستون فقرات و پوکی استخوان را در پاکت‌های تصاویر می‌دیدم. زمان زیادی را برای بررسی همه جوانب صرف کردم تا بتوانم با انتخاب راه درمانی مناسب کمکی به بیمار کرده باشم. توصیه‌هایم را بیان کردم، پاسخ سؤال‌اتش و پیشنهادهای درمانی از اقدامات غیرجراحی تا عمل جراحی را با جزئیات برایش شرح دادم. گرچه کمی آرام شده بود اما سردرگم به نظر می‌رسید و نمی‌دانست که باید چه کند؛ برود یا باز هم سؤال بپرسد؟ با سؤال بعدی سرگردان تر نخواهد شد؟

با رمزگشایی حیرت برپرم‌د بالاخره متوجه شدم طی این چند ماه با تعداد بسیار زیادی از همکاران من مشورت کرده‌است و تمام همت خود را به‌کار بسته تا برای عزیزترین فرد زندگی‌اش کاری کند اما هر چه جلوتر رفته ابهامش بیشتر